

Takrîz

İnsanları birbirine bağlayan mânevi bağlar çoktur. Bunların başında, imandan doğan kardeşlik bağı gelir. Yüce dinimiz buna çok ehemmiyet vermiş ve üzerinde durmuştur. Kardeşlik gölgesinde, muhabbet ve sevgi hislerini besleyip samimiyet içersinde beraberce yaşamak, insanı Arş'ın gölgesine ulaştıran büyük bir ibâdettir. Hz. Peygamber (S.A.V.) sahih bir hadisinde: **“Kıyâmet günü Arş'ın gölgesinde yedi grup insanın bulunacağını ve Allah için birbirini seven kimselerin bu grublardan birisi olacağını”** ifade buyurmaktadır.

İslâm Dini birlik ve tevhid dinidir. Bu tevhid temelleri üzerine kardeşlik binasını kurmuş ve onu korumak için, daima birliğe ve onun meydana gelmesine vesile olan sevgi, güzel ahlâk ve yardımlaşma gibi meziyetlere büyük ihtimam göstermiştir. Bununla ilgili Hz. Peygamber'in (S.A.V.) birkaç hadis-i şerifi aşağıya alınmıştır:

“Allah için seven, Allah için buğzeden, Allah için veren ve Allah için esirgeyen kimse imanını tamamlamıştır.”¹

“Allah'a yemin olsun, birbirinizi sevmedikçe iman etmiş olamazsınız.”²

“Kıyamet günü, mü'minin terazisinde güzel ahlâktan daha ağır bir şey olamaz.”³

“Bir kimse mü'min kardeşinin bir dünya sıkıntısını giderirse, Allah Teâlâ da kıyamet gününde onun bir sıkıntısını giderir.”⁴

Birlik ve beraberlik içerisinde yaşamak büyük bir ibâdet olduğu gibi, tefrikaya düşmek ve birliği yıkmak da büyük bir vebaldir. Bunun için İslâm Dini, şiddetle onu yasaklamıştır. Hz. Peygamber şöyle buyurur:

“Size beş şey emrediyorum. Bunlar da şunlardır: *Birlik, mü'min olan âmirinin sözünü dinlemek, emrine itaat etmek, hicret ve Allah yolunda cihad etmektir.* Bir kimse bir karış kadar cemaatten ayrılırsa, İslâm halkasını boynundan çıkarmış olur, meğer ki tövbe edip dönerse. Bir kimse cahiliyet dâvasında (ırkçılık, bölgecilik dâvasında) bulursa, o, namaz kılip oruç tutsa ve '*Müslümanım*' dese bile, cehennemde diz üstü çökecek olanlardan olacaktır.”⁵

Allahü Teâlâ Müslümanların güçlü olmaları ve zillete düşmemeleri için, onları birliğe ve kenetlenmeye davet edip emrediyor. Ve tefrikaya düşmekten menediyor. Kur'ân-ı Kerim şöyle buyuruyor:

“Sürtüşüp çekişmeyin, tartışıp bölünmeyin; sonra içinize korku düşer ve kuvvetiniz elden gider.”⁶

Maddî ve mânevi iki türlü hastalık vardır. Maddi hastalık, cisme arız olan bildiğimiz hastalıklardır. Bu hastalık ne kadar ağır olursa olsun, nihayet vereceği zarar şu kısacık dünya hayatına son vermesidir. Ebedi hayata ise, asla zarar veremez. Mânevi hastalık ise öyle değildir. Ö, insanın ebedî hayatını mahvedebilir. Bu mânevî hastalık da insanları tefrikaya sürükleyen ve vahdeti yıkan kin, haset ve düşmanlıktır. Hz. Peygamber (S.A.V.) şöyle buyurmuşlardır:

“Sizden evvelki ümmetlerin hastalıkları size de sirayet etmiştir. Bu da haset ve kindir. Kin, saçı değil, dini traşlıyor.”⁷

Kin ve adâvet hissi kalbin derinliklerinde güçlenip dal budak saldırdığı ve dikenleri yeşerdiği zaman, şüphe yok ki iman çiçekleri solup nuru sönecektir. Hz. Peygamber (S.A.V.) şöyle buyuruyor:

“Dedikodu ile kin ateştedirler, ikisi bir Müslümanın kalbinde bir araya gelemezler.”⁸

Tarih ayinesine göz atacak olursak göreceğiz ki, Müslümanlar İslâm'a bağlı kalıp birlik ve dayanışmayı sağladıkları müddetçe daima ileri gitmişler ve hâkimiyetlerini sürdürmüşlerdir. İslâm'a sırt verip, tefrikaya düştüklerinde de hezimete ve zillete düşmüşlerdir. Sekiz asır gibi uzun bir zaman ilim ve irfan yuvası ve medeniyetin beşiği olarak yaşayan güzel Endülüs'ü yıkan, Türkiye topraklarının en az beş misli kadar geniş olan Türkistan'ı Komünist Rusya ile Çin'e ve müslümanların ilk kıblesi olan Kudûs-i Şerifi Yahudilere peşkeş çeken tefrika ve iman zayıflığı değil midir? İslâm âlemini asırlarca ayakta tutup, birliğini sağlayan ve haçlıların saldırılarına karşı sed çeken Osmanlı devletini dilim dilim eden ve Afganistan'ı kanlara boğan, yine ilhad ve tefrika değil midir?

Bu ürkütücü manzarayı seyreden Müslümanın üzülmemesi ve ağlamaması mümkün müdür? Bu Cennet gibi İslâm toprakları hiç unutulur mu? İçinde yaşadığımız bu zillet

---

ve esaretten kurtulmanın tek çâresi vardır, o da iman ile Hakk'a dönüp, birliği ve tesanüdü sağlamak ve tefrikayı ortadan kaldırmaktır. Bunun için çalışmak ve tefrika düşmanı ile cihad etmek, her mü'minin özellikle her davetçi ve mürşidin vazifesidir.

Bu vazifeyi ifa etmek için, memleketimizde İslâm'a hizmet etmek hususunda büyük gayret sarf eden muhterem kardeşimiz Mehmed Kırkınıc Hoca Efendi, uhûvvet-i İslâmiye heyecanı içinde, şu kıymetli kitapta bu mevzuu işlemiş, birlik ve tesanüdün ne kadar ehemmiyetli, tefrika ve ihtilâfın ne kadar büyük bir cinayet olduğunu tatlı bir üslûb ile ifade etmiştir. Allah kendisinden razı olsun. Yüce dinimize hizmet etmek hususunda, kendilerine muvaffakiyetler diler, İslâmî sahada daha nice faydalı kitaplar yazmasını Allah'tan niyaz ederim.

12.9.1987

Halil GÖNENÇ

Fatih

Dipnotlar:

1 Buharı, Müslim, EM Dâvud, Tirmizî, İbnu Mâce.

2 Tirmizî.

3 Tirmizî, Ebû Dâvud.

4 Müslim, Tirmizî, Ebû Dâvud.

5 Ebû Dâvud, Tirmizî.

6 Enfâl, 46.

7 Tirmizî.

8 Taberânî.